

Straffe uden Men for Tjenesten og for Mandens Udbannelse. Jeg maa dernæst gjøre opmærksom paa, at man saavel ved den franske som ved den tydske Krigsmagt har Straffekompanier, til hvilke man kan sende de Følg, som man ikke paa anden Maade kan holde i Aue og god Orden ved Afdelingerne. Man har i den franske Flaade to Straffeaafdelinger, hvoraf den ene hedder compagnie de discipline og den anden compagnie disciplinaire, og ved at hensættes til denne anden Afdeling bliver Manden underkastet meget skarpe Straffe; han bliver derved paa en Maade stillet udenfor Lov og Ret. Der siges, at man i Sverrig har kunnet gaa ind paa, at undvære disse Straffe; men man lægger ikke Mærke til, at Forholdene der ere eiendommelige i saa Henseende. I Sverrig bestaar nemlig Hæren dels af hvervede Tropper og dels af den saakaldte inddelte Armee. De hvervede Tropper have i Reglen en Tjenestetid af 6 Aar, og for dem er Forholdet altsaa akkurat det samme som i Frankrig. Mandskabet i den inddelte Armee møder vel derimod kun til en kortvarig Ovelse saavel ved Hæren som ved Flaaden, men det er ganske anderledes knyttet til Tjenesten end de Følg, der komme ind her, og som kun gjøre en ganske kortvarig Tjeneste, idet man nemlig i Sverrig giver enhver Mand Hus og Jord, og Manden tjener da i Reglen saa længe, som hans Kræfter tillade ham det. Han er lidet tjent med, at hans Kontrakt paa Grund af slet Opsørjel bliver hævet, og at han bliver fjernet fra den Eiendom, som han har i Besiddelse paa Landet. Dertil kommer, at der i den svenske Straffelovgivning findes Straffebestemmelser, som vi ikke have hos os, idet der nemlig er Bødestraffe, hvilke kunne have en stor Betydning for disse Følg, idet de Bøder, som blive idømte i Tjenesten, først blive afløst efter afsluttet Tjeneste med Fængsel, og efter en, saavidt jeg erindrer, ikke meget mild Maalestol. Den Mand af den inddelte Armee, der under Tjenesten bliver idømt en Straf for en Forsæelse, vil i Reglen komme til at afløse Straffen efter Ovelsestiden ved en Afdeling, der har en fast Styrke til Tjeneste. Dertil kommer endnu, at det kun er meget kort fiden, at denne Straffelov er bragt til Anvendelse i

Sverrig, thi Straffeloven af 1868 traadte først i Virksomhed 1869. Den har altsaa ikke været i Virksomhed i fulde 3 Aar, og vi kjende ikke, hvorledes man har været tilfreds med den; men man har i den svenske Marine havt stor Betænkelighed med Hensyn til, hvorvidt det gik med de Straffebestemmelser, som sidst ere vedtagne. Jeg veed derhos af Udtalelser af svenske Officerer, at det kun er med en høj Grad af Vanfælighed, at man har kunnet opretholde Disciplinen ved den hvervede Del af Armeen med denne Straffelov, og naar ikke Forholdet ved den inddelte Armee var saaledes, som jeg her har tilladt mig i korte Træk at betegne for Thinget, vilde man dog vist heller ikke der i Tængden være i Stand til at finde sig tilfreds med denne Straffelov. — Hvad er det for Straffe, som ere foreslaaede bibeholdte ved dette Lovforslag? Det er først staaende Arrest, og denne Straf har man, tør jeg sige, her i Thinget gjort sig en vis Umage for at sildre som en overordentlig haard Straf; den ærede Ordfører kaldte den en særdeles haard Straf, et andet æret Medlem har betegnet den som en barbarisk Straf, og den er endvidere bleven kaldt en ærefrænkende og nedværdigende Straf. Naar vi imidlertid ville tage Sagen ganske rolig og betragte den med ubildet Blik, tror jeg, at man vil finde, at disse Betegnelser ikke i fjerneste Maade ville kunne finde Anvendelse paa denne Straf. Jeg erindrer meget godt, hvad der blev sagt om den i Landsthinget i 1868; jeg deltog da selv i Forhandlingerne og husker meget vel de Udtalelser, der, da Lovforslaget fremlagdes, strax fremkom fra det Medlem af Landsthinget, hvem det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Bølsfreds (Bøssen) nu sildrede som en Mand af den gamle Skole. Jeg tror nu for det Første, at denne Betegnelse er urigtig; thi dette Medlem af Landsthinget er vel en gammel Mand; men ved Udtrykket en Mand af den gamle Skole mente det ærede Medlem vel en Mand, der anser de ældre Straffebestemmelser i Hæren, ligesom ogsaa de ældre Straffebestemmelser paa det borgerlige Omraade, for at være de bedste, og i den Betydning kan han ikke siges at være en Mand af den gamle